

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!



VAN DE KANT IN HET ZWEMBAD
(A Toe in the Water)

Komedie in twee bedrijven

door

Derek Benfield

Vertaling: Chris Rudèl

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.2894

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *VAN DE KANT IN HET ZWEMBAD* op te voeren moet de naam van auteur *DEREK BENFIELD*, vert. *C. Rudèl* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2002/0220/053
ISBN 978-90-385- 07989

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Derek Benfield
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 dames – 3 heren)

PATRICK CEUSTERS

MAX PARDON, glazenwasser

DE POTTER, eigenaar van het gezondheidsinstituut

LINDA, dochter van Patrick en liefde van Max

SANDRA, Patricks secretaresse

BRIGITTE, Patricks vrouw

DECOR

Een gezondheidsinstituut in een schilderachtig deel van het land. Het publiek zit, bij manier van spreken, in het zwembad. Vooraan op de scène staat een ligstoel en een stoel met een kleurrijk bedrukt kussen. Een klapdeur leidt naar het stoombad en de sauna. Een poortje leidt naar de slaapkamers en het zwembad (als de toegang tot het zwembad langs de kant van het publiek niet mogelijk zou zijn). Er is ook een doorgang naar de hoofdingang, het massagesalon en het kantoor van de dokter. Achteraan, ietwat verhoogd in tegenstelling tot de rest van de scène, zien we een slaapkamer met een deur naar de gang, een deur naar de badkamer en een schuifraam. In het tweede bedrijf stelt deze ruimte twee verschillende slaapkamers voor. Dit verschil moet enkel duidelijk gemaakt worden door een verschillend nummer op de buitendeur.

SITUERING

Het stuk speelt zich af tijdens de zomer op verschillende plaatsen in het gezondheidsinstituut.

EERSTE BEDRIJF : Een vrijdagnamiddag.

TWEEDE BEDRIJF : Enkele minuten later

Tijd : Het heden.

EERSTE BEDRIJF

(Het licht komt op op het zwembadgedeelte. Er klinkt zachte muziek. De sfeer is rustig en relaxed. Een figuur, gehuld in een groot badlaken, ligt bewegingsloos op het ligbed. Zijn gezicht is niet te zien. Max komt binnen via de hoofdingang. Hij kijkt onzeker om zich heen. Max is een jonge, aantrekkelijke, meestal zelfzekere jongen met oog voor vrouwelijk schoon. Maar op dit moment ontbreekt het hem aan zelfvertrouwen omdat hij zich in een totaal vreemde omgeving bevindt. Hij heeft een weekendtas bij zich. Max merkt de figuur in het badlaken niet op en loopt al rondkijkend naar voren. Dan merkt hij de deur naar het stoombad op en gaat er heen, nieuwsgierig naar wat er achter zou kunnen zijn. Op het ogenblik dat hij de klapdeur wilt openduwen klinkt een stem vanonder het badlaken)

PATRICK : Zou je je broek niet uittrekken?

(Max springt geschrokken van de deur weg en kijkt rond om te zien waar de stem vandaan zou kunnen komen)

MAX : Excuseer?

(Als de kop van een schildpad komt er een hoofd vanonder het badlaken. Patrick is een aantrekkelijke man van middelbare leeftijd.)

PATRICK : Er gaan maar weinig mensen helemaal gekleed het stoombad in.

MAX : *(ontzet)* Is dat het?

PATRICK : Stoombad en sauna.

MAX : Djeezes!

PATRICK : Het is toch daarvoor dat je hier bent? Voor de behandeling?

MAX : Ik dacht het niet.

PATRICK : Aha.

MAX : *(schrikt opnieuw)* Wat?

PATRICK : *(kijkt hem achterdochtig aan)* Jij bent hier voor iets anders!

MAX : Ja. *(Hij glimlacht schaapachtig)*

PATRICK : Dat werd dan ook tijd! Waar bleef je zo lang?

MAX : *(kijkt op zijn horloge)* Ik ben maar twee uurtjes te laat.

PATRICK : Twee dagen zal je bedoelen! De mensen hadden daarbinnen al lang kunnen doodvallen.

MAX : Wat?

PATRICK : Dus je kan wat ik gezegd heb over je broek uittrekken, vergeten. Voor loodgieters geldt dat natuurlijk niet.

MAX : Loodgieters?

PATRICK : *(rijst op uit het badlaken)* Het lijkt wel of het stoombad een eigen leven is gaan leiden. De buizen staan op springen. Als het er nog heter wordt, worden we allemaal in een baan om de aarde gekatapulteerd. Dus, rol je mouwen op en ga aan het werk.

MAX : Maar ik ben geen loodgieter.

PATRICK : Als jij geen loodgieter bent en je bent niet hier voor de behandeling, wat doe je hier dan in 's hemelsnaam?

MAX : Ik heb hier met iemand afgesproken.

PATRICK : Een afspraakje? Hier?

MAX : Ja. Ik vond het ook wel een beetje vreemd...

PATRICK : Waarom heb je hier dan afgesproken?

MAX : Dat heb ik niet gedaan, maar zij.

PATRICK : Wie?

MAX : Mijn vriendin.

PATRICK : Jij hebt een afspraak met een meisje? Hier?!

MAX : Ja.

PATRICK : *(lacht.)* Dan kan je misschien toch maar beter je broek uittrekken. *(Hij opent de deur van het stoombad en gromt)* Bwak!

MAX : *(geschrokken)* U gaat daar toch niet naar binnen?

PATRICK : Waarom niet? Ik heb er tenslotte voor betaald. En als ik er voor betaald heb, moet het me goed doen. *(Patrick verdwijnt in het stoombad en laat de klapdeuren achter zich dichtslagen)*

(De Potter komt drukdoende binnen. Hij is een respectabel man, die de moraal hoog in het vaandel draagt en gebukt gaat onder zijn verantwoordelijkheid. Hij draagt een trainingsbroek en een T-shirt met daarop het logo van het kuuroord. Hij heeft een klembord in zijn handen met daarop diverse documenten. Hij ziet Max met zijn weekendtas en gaat er op af)

DE POTTER : Eindelijk! Daar bent u dan!

MAX : *(verrast)* Wie bent u?

DE POTTER : Ik ben meneer de Potter. De manager. Waar zat u al die tijd? We wachten al uren op u.

MAX : Ik ben maar twee uurtjes te laat.

POTTER : Laat maar zitten. U bent hier nu en dat is het voornaamste. Dus laten we geen tijd verliezen. Begin er maar aan.

MAX : *(opgewekt)* Beginnen met wat?

DE POTTER : U wilt toch niet nog meer tijd verliezen, is het niet?

MAX : Nee, maar ik geloof niet –

DE POTTER : Ik veronderstel dat u uw moersleutel hebt meegebracht?

MAX : Excuseer?

DE POTTER : Excuses zijn hier zeker op zijn plaats. Iedereen raakt compleet oververhit. Ik ben helemaal uitgedroogd. U kunt maar beter aan de slag gaan.

MAX : *(verward)* Waarom begint u nu ook al over loodgieters?

DE POTTER : Wat?

MAX : Hij had het over pijpen.

DE POTTER : Wie?

MAX : Een man die helemaal in een badlaken gewikkeld zat.

DE POTTER : Dat zal mijnheer Ceusters geweest zijn. Waar is hij naartoe? Op dit moment zou hij bij mevrouw Messerschmidt moeten liggen. *(hij raadpleegt de gegevens op het klembord)*

MAX : Hij is daar naar binnen gegaan. *(vol ongeloof)* Hij zei dat dit het stoombad en de sauna was.

DE POTTER : Inderdaad. En daar zit ook het probleem. Dus, ga naar binnen en begin er aan. *(hij dringt Max in de richting van de klapdeuren)*

MAX : Maar daarvoor ben ik niet hier.

DE POTTER : U bent de loodgieter niet?

MAX : Nee.

DE POTTER : Waarom hebt u dan een moersleutel bij?

MAX : Dat heb ik niet.

DE POTTER : *(achterdochtig wijzend)* Waarom hebt u dan die hele grote zak bij? Een grote zak en niet eens een moersleutel? Wat zit daar dan allemaal wel in?

MAX : *(haalt zijn schouders op)* Van alles en nog wat.

DE POTTER : En wat is dat « nog wat »?

MAX : Wel, T-shirts, een jeansbroek, tandenborstel –

DE POTTER : U mag hier geen tandenborstels verkopen. Trouwens, de gasten brengen hun eigen spullen mee.

MAX : *(probeert geduldig te blijven)* Dat ben ik en dat heb ik.

DE POTTER : *(neemt dit even in overweging)* Zou u dat laatste even kunnen ondertitelen? Mijn hoofd duizelt een beetje. *(Hij grijpt naar zijn hoofd)*

MAX : Ik ben een gast en ik heb mijn tandenborstel bij.

DE POTTER : U bedoelt dat u geboekt hebt? Hier?

MAX : Ja.

DE POTTER : *(niet onder de indruk)* U ziet er nochtans niet uit als ons gebruikelijk clientele. Ik moet u even opzoeken. *(hij opent de boekingslijst)* Eens kijken of we u kunnen terugvinden. *(Hij veegt het stof van de boekingslijst)* Ik moet toch eens een nieuwe gaan gebruiken. Dat stof dringt zo in mijn neusgaten. Uw naam?

MAX : Max.

DE POTTER : Alleen maar Max. Verder niets?

MAX : Pardon.

DE POTTER : Max Pardon?

MAX : Ja.

DE POTTER : *(vermoeid)* Laten we eens opnieuw beginnen.

MAX : Als u dat nodig vind.

DE POTTER : Uw achternaam?

MAX : Pardon.

DE POTTER : Als u doof bent zou u beter naar een dokter kunnen gaan.

MAX : Nee. Dat is mijn achternaam – Pardon!

DE POTTER : Pardon?

MAX : Nu zegt u het zelf. Pardon.

DE POTTER : Max Pardon?

MAX : Goed zo. We zijn er uit.

DE POTTER : *(kijkt op de lijst)* Ik geloof niet dat er een Max Pardon op mijn lijst staat.

MAX : Nee, dat kan ook niet.

(De Potter slaat het register dicht. Nog meer stof. Begint van de opwinding een beetje « vochtig » te praten)

DE POTTER : U zei dat u verwacht werd.

MAX : Ja, dat klopt maar –

DE POTTER : Als u niet in het register staat, dan wordt u niet verwacht. En als u niet verwacht wordt dan bent u een infiltrant.

MAX : *(wezenloos)* Een infiltrant?

DE POTTER : Hij die infiltreert. Binnendringt en oplost in de massa. Bent u zo iemand?

MAX : Ik heb geen idee waarover u het hebt.

DE POTTER : Infiltranten worden hier niet toegelaten. U zou trouwens moeilijk kunnen oplossen tussen mensen in badjas en gymkledij.

MAX : Maar u begrijpt het niet. Ik ben op zoek naar een meisje.

DE POTTER : Dan kan je beter ergens anders gaan zoeken. Dit is een kuuroord en geen bordeel. *(Hij loopt vastberaden terug naar waar hij vandaan kwam)*

(Max kijkt naar het stoombad, niet goed wetende wat te doen. Linda komt op vanuit de richting van de slaapkamers. Zij is een knap meisje en momenteel gekleed in een kort badjasje. Ze ziet Max.)

LINDA : Max! (*Max schrikt, draait zich om en ziet Linda. Hij grinnikt*) Daar ben je eindelijk!

MAX : Begin jij nu ook al. (*loopt naar haar*) Waarom heb je geen kleren aan?

LINDA : Het is hier een kuuroord. Hier loopt iedereen in badjas.

MAX : Goeie God! (*Ze omhelzen elkaar*)

LINDA : Ik had jou al uren geleden verwacht.

MAX : Ik ben eerst op zoek gegaan naar een hotel. Je hebt nooit gezegd dat je ons in een kuuroord zou boeken.

LINDA : Het leek me anders een goed idee.

MAX : Waarom?

LINDA : (*verveeld*) Ik heb je toch verteld hoe mijn vader is.

MAX : Wat heeft jouw vader nu te maken met waar wij samen naartoe gaan?

LINDA : Hij doet altijd moeilijk over met wie ik uitga.

MAX : Bedoel je dat hij het niet zou goedkeuren als hij wist dat je met een glazenwasser had afgesproken?

LINDA : Ik heb je voor hem gewaarschuwd.

MAX : En daarom heb je ons in deze keet geboekt?

LINDA : Ik vond het wat discreter. Papa weet amper dat kuuroorden bestaan, dus hier zal hij ons nooit vinden.

MAX : God zij dank.

LINDA : Vooruit, laten we gaan. (*Ze neemt zijn hand en wil hem weg leiden*)

MAX : Waar gaan we naartoe?

LINDA : Je moet je kleren uittrekken.

MAX : Ik dacht dat je het nooit zou vragen!

(Linda lacht en leidt hem in de richting van de slaapkamers. Nadat ze weg zijn worden de klapdeuren van het stoombad opengegooid en Patrick wankelt naar buiten. Hij is nog steeds gekleed in het badlaken. Hij snakt naar adem. Ploft neer op het ligbed. Hij is gelukkig dat hij weg is uit « de hel ».)

(Een golf van romantische muziek, misschien wel « Love is a many splendoured thing » kondigt de komst van Sandra aan. Ze komt uit het zwembad. Ze is een

lief, ietwat mollig meisje. Niet dat Sandra zich daar iets van aan trekt, want zij beschouwt zichzelf als slank en sexy. Haar ogen zijn gericht op Patrick, terwijl zij haar handdoek neemt. Ze loopt op haar tenen naar hem toe, buigt zich over hem heen en fluistert)

SANDRA : Meneer Ceusters...

(Patrick's gezicht verschijnt vanuit het badlaken, ziet Sandra en reageert paniekerig)

PATRICK : Oh nee!

SANDRA : Ik dacht wel dat u het was.

PATRICK : Nee, ik ben het niet. *(hij duikt opnieuw in het badlaken)*

SANDRA : Dan is het iemand die heel goed op u lijkt.

PATRICK : *(verschijnt weer)* Ja, mijn tweelingbroer. Ik ben hier helemaal niet. *(Hij staat recht en wil zich uit de voeten maken, maar struikelt over het badlaken en valt)*

SANDRA : Het is toch grappig dat u en ik naar hetzelfde kuuroord zijn gekomen.

PATRICK : *(grimmig)* Ja, wat een toeval! *(hij krabbelt overeind en trekt zijn badlaken waardig om zijn lichaam)*

SANDRA : Wat zouden ze op kantoor zeggen als ze horen wat er hier gebeurd is?

PATRICK : Er is hier niets gebeurd. We zijn per slot van rekening niet samen hier naartoe gekomen.

SANDRA : Nee, maar –

PATRICK : *(geen tegenspraak dulgend)* En we zullen hier ook geen tijd samen doorbrengen.

SANDRA : Misschien kunnen we –

PATRICK : Dat doen we niet.

SANDRA : Waarom niet? We brengen al zoveel tijd samen door op kantoor.

PATRICK : Dat is iets anders. Daar zit jij achter de computer met je kleren aan en ik loop daar niet rond in een badlaken.

SANDRA : *(giechelt)* Zou het niet grappig zijn als we op kantoor ook zo zouden rondlopen?

PATRICK : Ja. Heel grappig. Dan kunnen we entreegeld vragen. Sandra, je kunt gaan.
Nu.

SANDRA : Waarom?

PATRICK : Omdat ik verondersteld wordt hier te relaxen. Daarom.

SANDRA : Daar kan ik u wel bij helpen. *(ze loopt verleidelijk op hem toe)*

PATRICK : Nee, dat kan je niet. *(Hij trekt verdedigend zijn badlaken nog strakker rond zijn lichaam)*

SANDRA : *(glimlacht gelukkig als ze merkt hoe ongelukkig Patrick zich voelt)* Ik kon mijn ogen niet geloven toen ik u hier zag. Het was zo'n verrassing.

PATRICK : Nee, dat was het niet. Jij wist dat ik hier naartoe zou gaan.

SANDRA : *(onschuldig)* Dat wist ik helemaal niet.

PATRICK : Jij hebt de brief getypt die mijn reservering bevestigde.

SANDRA : U zou hier zo helemaal alleen geweest zijn, meneer Ceusters. U zal er snel aan gewend zijn. Ik ga vlug iets warmes drinken. Moet ik iets voor u meebrengen?

PATRICK : Doe geen moeite.

SANDRA : Niet weggaan, ik ben zo terug. *(Ze glimlacht ondeugend naar hem en verdwijnt dan)*

PATRICK : Oh, mijn God! *(zet zich ongelukkig opnieuw op het ligbed en verbergt zijn gezicht in het badlaken)*

(De Potter komt drukdoende op. Hij is duidelijk naar iemand op zoek. Hij ziet de achteroverliggende Patrick en loopt op hem toe)

DE POTTER : Meneer Ceusters! *(geen antwoord)* Meneer Ceusters! *(Patrick blijft bewegingsloos liggen, hopende dat De Potter spoedig weg zal gaan)* U moet niet doen alsof u er niet bent. Ik weet zeker dat u daar ergens zit. *(Hij wil het badlaken opentrekken om Patrick te zoeken)*

PATRICK : *(gedempt)* Ga weg!

DE POTTER : Maar wat dan met mevrouw Messerschmidt? U wilt haar toch niet laten wachten?

PATRICK : (*gedempt*) Jawel.

DE POTTER : Maar ze is zo goed voor u. U weet dat u zich altijd beter voelt als u bij mevrouw Messerschmidt hebt gelegen.

(Patrick's hoofd verschijnt)

PATRICK : Kan ik niet eens een keertje overslaan? Eén keertje maar.

DE POTTER : Maar de massage van mevrouw Messerschmidt is een onderdeel van de behandeling. U betaalt er tenslotte voor. We kunnen toch geen geld van u aannemen als u de behandeling niet gehad hebt.

PATRICK : Doe dan maar tien procent van de rekening en annuleer de massage. (*hij verdwijnt weer in het badlaken*)

DE POTTER : (*glimlacht zwakjes*) Meneer Ceusters, u maakt er een grapje van.

(Het hoofd van Patrick verschijnt weer)

PATRICK : Luister, De Potter, ik word verondersteld hier voor mijn plezier te zijn.

(De Potter schrikt van het woord 'plezier' en houdt vlug zijn hand voor Patrick's mond)

DE POTTER : Sssshhht. (*Hij kijkt rond, hopende dat niemand Patrick's woorden gehoord heeft*) Ik hoop niet dat u hier gekomen bent voor... plezier?

PATRICK : Waarom niet? Het kost anders genoeg!

DE POTTER : (*sluit zijn ogen. Met spijt in de stem*) Oh nee meneer. U bent hier in een kuuroord en niet op een vakantiecamp. Hier komt het plezier uit lichamelijke training. (*Hij loopt opgewonden heen en weer. Patrick kijkt hem geërgerd aan*)

PATRICK : Zo is het wel genoeg, De Potter. (*De Potter blijft heen en weer rennen*) De Potter! (*De Potter stopt*) Wilt u nu beweren dat ik hier moet afzien?

DE POTTER : Een kleine prijs voor lichamelijke gezondheid. *(Hij buigt zich voorover naar Patrick)* En, zoals u en ik best weten, is lichamelijke gezondheid de eerste stap op de weg naar geestelijke gezondheid.

PATRICK : *(schuldig)* Er is helemaal niets mis met mijn geestelijke gezondheid.

DE POTTER : Ah – Nee! Natuurlijk niet! Ik wilde helemaal niet suggereren –

PATRICK : Daarbij, ik geloof niet dat ik momenteel de kracht heb om mevrouw Messerschmidts massage te weerstaan. Zeker niet na dat stoombad. Het lijkt wel de hel daarbinnen. Het zal niet lang meer duren of er gaan daar mensen van hun stokje. Ik dacht dat u een loodgieter gebeld had?

DE POTTER : *(ongelukkig)* Dat heb ik geprobeerd, meneer. Maar loodgieters houden zich vandaag de dag blijkbaar niet meer aan hun woord. *(hoopvol)* Wel, meneer Ceusters, zullen we dan maar – *(Hij beweegt zijn armen zodat het net lijkt alsof hij danst)* Zullen we -?

PATRICK : Dansen?

DE POTTER : Nee, nee.

PATRICK : Wat dan?

DE POTTER : Mevrouw Messerschmidt wacht!

PATRICK : En dat kan ze blijven doen. Ik blijf liever hier.

DE POTTER : *(dartelt rond als een opgewonden vlinder. Wanhopig trekt hij Patrick recht)* Kom nu, meneer Ceusters. U kunt het. *(probeert Patrick recht te trekken, maar Patrick stribbelt tegen en trekt de Potter teug)*

PATRICK : Ik kan het niet.

DE POTTER : U kunt het wel.

PATRICK : Ik kan het niet.

DE POTTER : U kunt het wel.

(Het wellen-nietes spelletje wordt ritmisch en ze raken verzeild in een soort dansje. Uiteindelijk realiseert Patrick zich wat er gebeurt en duwt de Potter van zich weg)

PATRICK : Meneer de Potter! Wat was u aan het doen?

DE POTTER : Ik liet me even gaan.

PATRICK : Dat geloof ik ook. In ieder geval, ik ga niet naar mevrouw Messerschmidt en daarmee basta. *(hij zet zich terug neer)*

DE POTTER : Maar het is een uitgebalanceerd programma. Er mag geen schakeltje in ontbreken.

PATRICK : De Potter...

DE POTTER : De gasten moeten doen wat ik hen opleg te doen en op het ogenblik dat ik het hen opleg.

PATRICK : De Potter!

DE POTTER : Want als ze niet doen wat ik hen opleg dan stort heel mijn schema in elkaar.

PATRICK : *(luid)* De Potter! *(De Potter vindt de controle weer)* U hoeft niet volledig door het lint te gaan. *(onwillig)* Goed dan. Als het moet, dan moet het maar. *(Hij staat recht)*

DE POTTER : *(meteen opgewekt)* Oh, dank u wel meneer. Deze kant op, alstublieft.

PATRICK : *(terwijl ze weggaan)* Ik word nog liever gemasseerd door mevrouw Messerschmidt dan dat ik heel uw schema in elkaar zie storten. *(Ze gaan af in de richting van het massagesalon)*

(De lichten gaan aan op het slaapkamergedeelte. Max en Linda komen binnen. We zien duidelijk het nummer « 10 » op de buitenkant van de voordeur. Max gooit zijn weekendtas op het bed en kijkt rond)

LINDA : Wel, wat vind je ervan?

MAX : *(enthousiast)* Mooi! Weet je, ik heb dit nog nooit eerder gedaan.

LINDA : *(verrast)* Wat heb je nog nooit eerder gedaan?

MAX : Een afspraakje gemaakt in een kuuroord. *(Linda geeft hem een speels duwtje. Hij lacht en gaat uit het raam kijken. Dan ziet hij iets verontrustends)* Wat zijn ze daar in 's hemelsnaam aan het doen?

LINDA : *(komt naast hem bij het raam staan)* Oefeningen natuurlijk.

MAX : Oefeningen?

LINDA : Die doen je goed. Ik zou eigenlijk met ze moeten meedoen, maar ik heb hen gezegd dat ik op jou moest wachten.

MAX : *(perplex)* Wil je zeggen dat wij dat samen moeten doen?

LINDA : Iedere namiddag.

MAX : Ik geloof niet dat ik het hier toch ga vinden. Als je het aan mij had overgelaten dan had ik ons een kamer geboekt in het Holiday Inn. *(Hij begint wat spullen uit te laden op het bed)*

LINDA : Als ik het aan jou had overgelaten waren we helemaal nergens naartoe gegaan. *(gaat naar hem)* Je zult het wel prettig vinden, Max.

MAX : *(bezig met uitpakken)* Denk je?

LINDA : We zijn toch samen, is het niet? Alleen wij tweetjes.

MAX : *(kijkt om zich heen om zich ervan te vergewissen)* Inderdaad. *(Max stopt met uitpakken en ze omhelzen elkaar. Hij wil haar naar het bed leiden, maar zij houdt hem tegen)*

LINDA : Nee.

MAX : Wat nee.

LINDA : Dat kan je nu niet doen.

MAX : Ik dacht dat we daarvoor hier waren?

LINDA : Daar hebben nog tijd genoeg voor.

MAX : Nee, dat hebben we niet. Morgen staan we daarbuiten die stomme oefeningen te doen. *(hij probeert opnieuw)*

LINDA : Nee, Max. Je mag niet.

MAX : Wat?

LINDA : Je bent net aangekomen.

MAX : Wat heeft dat ermee te maken?

LINDA : Je moet je eerst laten wegen.

MAX : *(laat dit even tot zich doordringen en glimlacht dan ongelovig)* Wat zeg je?

LINDA : Je wordt hier eerst gewogen.

MAX : Doen ze dat?

LINDA : Ja. Ervoor en erna.

MAX : Ervoor en erna.

LINDA : Ja.

MAX : *(lacht onzeker)* Doe niet zo dwaas.

LINDA : Ze moeten precies weten hoeveel je weegt voor je er aan begint en hoeveel erna.

MAX : In het Holiday Inn doen ze dat nooit.

LINDA : En ze moeten je bloeddruk in de gaten kunnen houden.

MAX : (*bescheiden*) Dat zou best wel eens nodig kunnen zijn.

LINDA : En al die gegevens worden bijgehouden op je persoonlijke steekkaart.

MAX : Welke kaart?

LINDA : Je prestatiekaart.

MAX : Gaan ze mijn prestaties noteren?

LINDA : (*geduldig*) Daar betalen we ze tenslotte voor.

MAX : Om al onze prestaties bij te houden?

LINDA : Dat maakt toch geen verschil voor ons?

MAX : Nee.

LINDA : Natuurlijk niet.

MAX : Oh, wel, goed dan.

LINDA : Dus, ga nu daar naar binnen en kleeft je uit.

MAX : (*grijnst*) Dat hoor ik liever. Ik doe het meteen. (*Hij begint zijn T-shirt uit te trekken*)

LINDA : Ik zie je beneden bij het zwembad. (*Ze wilt vertrekken*)

MAX : Maar ik ben mijn kleren aan het uittrekken.

LINDA : Ja.

MAX : Wil je dan niet blijven?

LINDA : Waarom? Heb je publiek nodig?

MAX : Ik... Ik dacht dat je hier zou blijven.

LINDA : Waarom? Kan je dat niet alleen?

MAX : Natuurlijk kan ik dat alleen.

LINDA : Dan is het goed. Zodra je je hebt uitgekleeft ga je naar beneden en laat je je wegen. (*ze opent de deur naar de gang*) Tot straks. (*Ze blaast hem een kusje toe en verdwijnt*)

MAX : Oh, shit! (*Hij neemt zijn weekendtas en gaat teleurgesteld de badkamer in.*)

(De lichten gaan uit op de slaapkamer. De handeling verplaatst zich weer naar het zwembadgedeelte. Sandra komt terug met een kom bouillon. Ze verwacht Patrick daar aan te treffen waar ze hem heeft achtergelaten)

SANDRA : Zie je wel. Dat heeft niet lang geduurd. *(Ze stopt en merkt dan dat Patrick er niet is)* Oh.

(De Potter komt opgewonden binnen)

Hebt u meneer Ceusters soms gezien?

DE POTTER : Meneer Ceusters mag niet gestoord worden. Hij ligt nu bij mevrouw Messerschmidt.

SANDRA : *(verrast)* Wie is mevrouw Messerschmidt?

DE POTTER : Bedoelt u dat u haar nog niet ontmoet hebt?

SANDRA : Ja. Gaat meneer Ceusters dikwijls bij haar liggen?

DE POTTER : Zeker. Hij probeert het minstens één keer per dag te doen.

SANDRA : *(ontzet)* Hoe lang?

DE POTTER : Oh, minstens een half uur. Hij voelt zich altijd beter als hij er vandaan komt.

SANDRA : Dat zal wel.

DE POTTER : *(zijn klembord raadplegend)* Ik kan maar niet begrijpen waarom u nog niet bij mevrouw Messerschmidt bent geweest. Ik zal morgen voor u een afspraak regelen. *(hij noteert iets op het klembord)*

SANDRA : Ik heb eigenlijk liever dat u dat niet doet.

DE POTTER : Begint u nu ook niet, alstublieft. Dat hoort bij de behandeling. Mevrouw Messerschmidt staat bekend voor haar massages.

SANDRA : *(realiseert het zich)* Oh, ik begrijp het. *(ze giechelt)*

DE POTTER : Wat dacht u dan? Mag ik u er op wijzen dat dit een deugdzame instelling is. Voor geflikflooi is er hier geen plaats. *(hij wilt verder)*

SANDRA : Dat denkt u tenminste.

DE POTTER : *(aarzelt)* Wat zei u?

SANDRA : Ik zei : ‘dat mag ik denken, tenminste’.